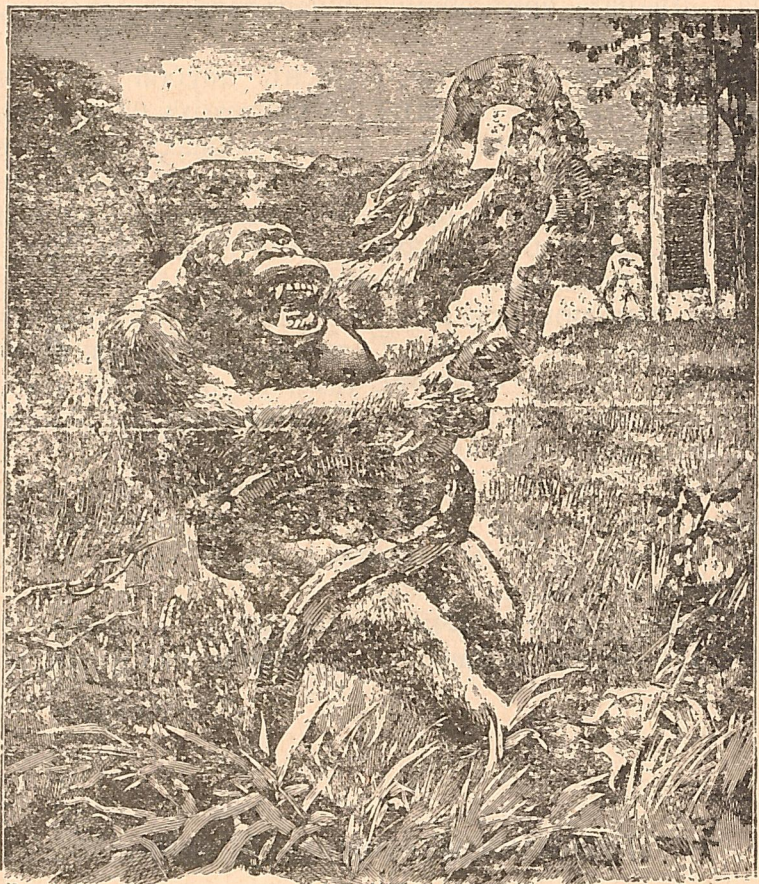

нахъ и уплашено погледнахъ къмъ моя приятелъ. Голиятъ продължаваше да издава страшни звуци и ококорено гледаше нагоре. Погледнахъ и азъ нагоре и съ ужасъ видѣхъ надъ главата си две блестящи очи и разтворената уста на една огромна змия. Видѣхъ, какъ платното на палатката ми се опъваше подъ тежината на пълзящата змия, която клатѣше глава ту на една, ту на друга страна — сѣкашъ се чудеше, на кого да се хвърли.

Останахъ въ пълна нерешителность — да се бѣга бѣше твърде опасно.

Голиятъ се бѣше изправилъ, скърцаше съ зъби и гърчеше лице. Изведнѣжъ той изчезна, като свѣтковица презъ входа на палатката. Въ сѣщия мигъ зми-